

матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції, (Кременчуцький педагогічний коледж імені А.С. Макаренка, 18 травня 2022 р.) / [редактор-упорядник: Т.В. Кулікова]. Кременчук : Методичний кабінет, 2022. С. 82-86.

ПРИЙНЯТТЯ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ: РОЛЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ У ВИВЧЕННІ ІСТОРІЇ

Вікторія Рудіна

Науковий керівник:
Андрій Гриценко

Століттями історики усвідомлювали та досліджували події минулого, збагачуючи наше розуміння світу та джерел національної та світової спадщини. Однак, із завершенням 20-го століття та настанням нового тисячоліття, розвиток технологій, нові методи та підходи досліджень увійшли в історичну науку, що змінило уявлення про те, як ми розуміємо та вивчаємо минуле [1; 2].

Сучасні методи досліджень історії України надають нам нові можливості для інтерпретації подій, які відобразилися на культурі, політиці, економіці та суспільстві. Роль цих підходів полягає в удосконаленні аналізу, збору та інтерпретації історичних фактів.

Г. В. Касьянов зазначає, що суттєвим для сучасного аналізу історії України є питання відносин у владі, клановості бізнесових та державних структур, наявності групи інтересу та олігархії. Вчений підкреслює, що в Україні сформувалася система владних відносин, яка забезпечує економічні та політичні інтереси декількох бізнес-груп та пов'язаних із ними угруповань у системі управління й силових структурах центру та регіонів, які (групи) використовують інститути державної влади та представницької демократії з метою просування корпоративних інтересів та в конкурентній боротьбі [3, с. 160]. Сучасна українська історіографія повинна стати інструментом створення новітньої концепції історії України. Щодо її витворення і побудови, то, безумовно, вона повинна б опиратися на існуючий досвід вивчення історичного минулого, акумулюючи і новітні ідеї та теоретичні підходи, сучасний дослідницький інструментарій наукового пошуку, який повинен включати в себе усю сукупність існуючих дослідницьких методів.

У сучасних дослідженнях особливе місце займає «інтелектуальна історія», яка, на думку дослідника В. Тельвака, на відміну від традиційної історії звертає пильну увагу дослідників на істориків другого чи третього плану, чий творчість не мають особливої цінності з погляду сучасних історіографічних та інтелектуальних стандартів, але з огляду на формування суспільної думки можуть бути так само важливими, або навіть і більш важливими, аніж праці визнаних нині великих дослідників [4, с. 11–12].

Одним із ключових напрямків є використання цифрових технологій у вивченні історії. Це охоплює цифрову реконструкцію історичних подій, що дає можливість краще зрозуміти контекст та значення минулих подій. За допомогою цифрових архівів та баз даних стає можливим зробити історичні джерела більш доступними для дослідження та використання у наукових цілях.

Інший важливий підхід - інтердисциплінарність. Поєднання історії з археологією, антропологією, економікою та політологією дозволяє бачити історію в

комплексі та розкривати нові аспекти минулого, що раніше залишалися непоміченими.

Ці методи не тільки розширюють наші знання про минуле, а й впливають на наші рішення в сучасному світі. Розуміння минулого в контексті нових дослідницьких підходів допомагає сучасному суспільству краще розуміти себе, свої виклики та можливості.

Звідси випливає, що прийняття сучасних методів дослідження історії України відкриває нові можливості для глибшого осмислення минулого, яке, в свою чергу, визначає наше сьогодення та майбутнє. Використання новітніх підходів у дослідженнях не лише розширює наше знання про історію, але й створює платформу для кращого розуміння світу, в якому ми живемо.

Література

1. Гриценко А.П. Визначення концепції формування професійної компетентності майбутніх учителів історії з використанням мультимедійних технологій. *Педагогіка і психологія сьогодення: теорія та практика: Збірник наукових робіт учасників міжнародної науково-практичної конференції (17–18 січня 2020 р., м. Одеса)*. Одеса: ГО «Південна фундація педагогіки», 2020. С. 128-130.

2. Гриценко А. П. Можливості використання ІТ-технологій у ході впровадження модельних навчальних програм громадянської та історичної освітніх галузей базової середньої освіти. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка*. Сер. : Педагогічні науки. 2022. Вип. 1 (48). С. 108-117. URL: <https://drive.google.com/file/d/1xqridTC6jjLHmtGFLdSl3nvasJLl6QC/view> (дата звернення: 11.11.2023).

3. Касьянов Г. В. Система владних відносин у сучасній Україні: групи інтересу, клани та олігархія. *Український історичний журнал*. 2009. № 1. С. 160 - 180.

4 . Тельвак В. Творча спадщина Михайла Грушевського в оцінках сучасників (кінець XIX – 30-ті роки XX століття). Київ; Дрогобич: «Вимір», 2008. С. 11–12.